

ԼՈՒՍԱՎՈՐՉԻ ԿԱՆԹԵՂԸ

Կես գիշերին կանթեղը վառ
Կախ է ընկած երկընքից,
Լուսավորչի կանթեղն անմար
Հայոց մըթնած երկընքից:

5 Կախ է ընկած առանց պարան
Արագածի կատարին,
Ու սեղանից հըսկայական
Լույս է տալիս աշխարհին:

Լույս է տալիս երկա՛ր դարեր
10 Ու վառվում են միշտ անշեջ
Սուրբի մաքուր արցունքները
Յուզի տեղակ նորա մեջ:

Ոչ մարդկային ձեռ կըհասնի
էն ահավոր բարձունքին,
15 Եվ ոչ քամին կըհանգցընի՝
Վիշապ-քամին ահագին:

Երբ պատում է մութ խավարը
Չընաշխարհիկ մեր երկրին,
Երբ տիրում է ահն ու վախը
20 Թույլ, կասկածոտ սըրտերին,

Ով անմեղ է, լիքը սիրով
Ու հավատով անսասան,

Ով նայում է վառ հուլյսերով
Դեպի Հայոց ապագան,—

25 Նա կըտեսնի էն մըշտավառ
Ջահը կախված երկընթից,
Ասես՝ Աստծո աչքը պայծառ
Հըսկում է ցած երկընթից: